

UREDNIŠTVO OTROŠKEGA IN MLADINSKEGA PROGRAMA 2006
EBU DOKUMENTARNI FILM »MONIKA«

DIALOG LISTA

Monika:

Živjo, sem Monika Peterka,
Stara sem devet let in najrajš

Mam na svetu drsanje in
Ritmično gimnastiko.

Pred kratkim sem bila dr., svet... ☺

Sej hitim.

Mama:

Vidiš, da sem jaz hitrejša kot ti.

Monika:

Ni res.

Monika:

Treniram že šest let in mi je
Naj naj najboljš na svetu.

Tuki boš počakal in če mi zbežiš
boš dobil po riti prav?

Moja trenerka velik zahteva je tud stroga,
zdej se pripravljam na zadnjo tekmo,

kar sem zelo vesela in zdej sem tolik dobra,
da lahko tekmujem s tri leta starejšimi.

Jaz mam zelo rada mojga bratca Žana,
včasih me tud pride pogledat na treningih

mi tud pove kdaj če sem kaj narobe naredila,
pa jaz tud njemu kdaj povem, če je kej narobe naredil,

Žan:

Na vrhu se že pripravljajo naši tekmovalci,
Slovenske unije.

Monika:

Za Planico!

Žan:

Prvi bo nastopil Primož Peterka,
Drugi pa Rok Benkovič.

Pa poglejmo...

Monika:

Skače Primož Peterka in
in lep skok!

Sedaj gre pa Rok Benkovič.

Žan:

Rok Benkovič skače...

Monika:

Neverjetno.

Mama:

Ajde pejmo, pejmo.

Monika:

Kdaj pa kdaj imam tudi trikrat na dan treninge,
in am ful velik šole zamudim,

zdej sem začela trenirat gimnastiko,
kar to vsi pravjo, da je dober za drsanje.

Trenerka:

Tri, nazaj, štiri.

In žabica, ena, dva, skupaj tiščiš stopalčka,

tukaj paziš srček, srček še paziš.
Pa stegneš nogico, zalepi, še ta noga močnejše.

In pokrčiš, višje višje pase.

In greš nazaj.

In dva ramena dol.

Monika:

Men se nič ne pozna, da manjkam v šoli,
ker že vsak dan sproti delam tisto,

kar so oni prejšnji dan delali.

Žan:

Kaj pa pričakuješ od te tekme,
ki bo zdaj?

Monika:
Ja da bom dobra, pa da ne bom skos padala.

Žan:
Ja to tud jaz.

Monika:
Pa da bom zmagala.
No vsaj eno si skoraj zaprl.

O, je ena.

Če hočem postat svetovna prvakinja,
Moram najprej zmagat na državnem,

pa na evropskem, pol moram
velik hodit na mednarodne tekme,

in pol lahko pridem na svetovno prvenstvo.

Danes mi je šel trening bolj slabo,
ampak men se zdi, da sem jaz

na tekmo pripravljena dobro,
čeprav včasih tud padem kdaj na treningu.

Olga:
Za seboj...in plie.
Kolenčka in z stegnjeno nogo.

Z stegnjeno hop za seboj nogo.
V plie, vzpon.

Ok še desna rokica malo visi.
Dvigni jo vstran, desna.

Desna v stran, dvigni
in ramenčka drži dol.

Še enkrat
Monika.

Monika:
kaj je?

Olga:
No pridi.

Kaj kaj je?

Monika:
Odhajam.

Olga:
Ali imaš jutri tekmo?

Monika:
Ja.

Olga:
No, in kaj bo?
Bo ne?

Monika:
Bo ja.

Olga:
Ja sam se lepo potrudiš pa..

Monika:
Ja pa glavo ne smem doma pozabit.

Olga:
To pa prvo, kar moraš preverit.
Prvo glava gre s tabo pol pa drsalke.

Monika:
Ja.

Olga:
Ja, pa navijamo zate.

Monika:
Hvala.

Olga:
In veš kaj če se boš trudila,
vedno bo uspelo ne?

Monika:
Ja.

Olga:
Držimo pa pesti, pa mi sporoči
kako si tekmovala.

Monika:
Ja.
Bom sporočila.

Olga:
Srečno.

Monika:
Hvala.

Olga:
Čao.

Monika:
To je moj medvedek, ki sem ga
dobila pri ritmični gimnastiki,

in je moja maskota, ki mi prinaša
tudi srečo, medvedek pomagaj mi,

da ne bom kaj padla,
pa prosim drži z mano,

mirkaj me ko bom plesala,
pa rada te imam.

Mama:
Čestitam, bravo!

Sodnik:
Prvo mesto.
Monika Peterka, Jesenice.

Monika:
Danes sem tekmovala
s tri leta starejšimi,

na pokalu Slovenije.
Je bilo težko, samo ne toliko

kot na mednarodnih tekmah.
Zelo mi je žal, da ni že danes mednarodna tekma,

da se bi že dons borila,
ampak moram čakati tri, štiri

mesece do druge sezone.

Zelo se veselim, da grem iz tega kluba,
ker tam je tudi dobra trenerka, v drugem klubu,

pa ful možnosti imam, da bi bila
boljša na mednarodnih tekmah.

In komaj čakam, da začnem v novem klubu.

Žan:

Ja na začetku si trenirala
v klubu na Jesenicah.

Monika:

Ja na začetku sem trenirala
res v klubu na Jesenicah,

pa sem spoznala, da me nočejo
več trenirat, pol sem šla k Olimpiji,

am sem en cajt z njimi trenirala,
pol so mi rekli, da ne smem,

am ker niso me sprejel v klubu
starši, sprejel me niso zato kokr

se bojijo, da ne bi mene
samo mene trenerka trenirala,

pol sem šla k Stanko Blovdku
sem hotela iti, pa me,

pa sem čakala en mesec,
pa me tud niso sprejel sem dobila sms,

pa sem bla zelo jezna, da me niso sprejel.

Žan:

Kaj pa boš delala, če te v noben
klub ne bojo sprejel?

Monika:

Če me v noben klub ne bojo sprejel,
bom šla pa v drugo državo, recimor v Nemčijo.

Mama:

Prva točka 9, 500.

Babica:

Druga točka 9, 600.

Žan:

Devetnajst sto.

To pomeni, da sva premagala Rusijo.

Oba:

Jeeeeeee.

Premagala sva Rusijo.

Jeeeeeee.

Monika:

V noben klub me niso sprejeli in
to pomeni, da ne morem trenirat,

pa da ne morem iti na tekme.

Zdej bo ati probal najdet en klub v Nemčiji.

En klub je že rekel, da bi me mogoče vzel.
No upam, da bo to šlo.

Monika:

Marija pomagaj mi, da bom uspešna,
da bom skočila dvojni aksel,

pa da bi dobila sponzorje,
pa da bi me sprejel v klub,

da bi dobila trenerje,
pa da bi se mi vse dobro izteklo.

Evo. Pakiram zato, ker grem v Nemčijo,
pogrešala bom babico, od sošolcev se bom

težko poslovila če se bom
preselila v Nemčijo,

V Nemčijo grem zato, ker me v
Sloveniji v noben klub niso sprejel,

Ampak ne vem, zakaj.

Znam eno besedo

Guten taht, pa tko težko mi bo

zaradi šole, ker ne znam nemško
govorit, ampak se bom dost hitro naučila,

pa bom še gimnastiko trenirala.
se bom imela ful dobro,

lepo se bomo imeli,
upam da bom še kdaj babico videla,

pa bom bila tud srečna
če jo bom kdaj videla,

pa sošolce bom šla pozdravt,
ko bom prišla recimor nazaj.

Na obisk.

O babica adijo.

Babica:
Adijo ljubica, pridna bod.

Monika:
Ja pogrešala te bom

Babica:
Tud jaz tebe.

Monika:
Adijo.

Babica:
Adijo.